

Apollinairovi

Čisté ulice a lidé zničení válkou

Pohled na rozválený vajgly na mostě

jak moje básničky

Můj hlas co tomu sám nevěří *Budou lepší*

(a byly a jsou)

V očích se atomový hřib

zřiká partnerství s mou blikající a nemocnou hlavou

obvázanou jako Apollinaire aby mi z ní neutekla

ošklivá slova a pěkné myšlenky

(pěkná slova a ošklivé myšlenky?)

A dlouhé ticho po explozi připomíná zvuk epifanie

T e n t o

S t r o m e č e k

K t e r ý c h c e

P ř i n é s t

O v o c e

se

po

do

bá

to

bě

Ale nemůže být konec dokud je potřeba dýchat a psát

Protože konce často nedávají smysl

Budeme se milovat jako ještě nikdo předtím

(a přece se tak milovali a milují)